

at gaa frem paa denne Maade ved Anlæget af en Fisserihavn paa Anholt, hvis man maatte bestemme sig for at foretage et saadant Anlæg, som der er Tale om. Naar jeg bringes til at omtale dette Spørgsmaal, er det, fordi jeg interesserer mig for, om vi ikke kunde naa til at faa forbedret Forholdene ved en Baadehavn paa Nordsjællands Kyst, ved Hundested ved Indløbet til Isefjorden. Denne Havn er bygget for ganske faa Aar siden, men er allerede tilstandet, fordi den staar i en saadan fast Forbindelse med den paagældende Kyst, at den Bro, som fører ud til Havnen, virker som Høfde til Ansamlng af Sand og for den hele Materialvandring, saa at Havnen ikke kan opfylde det Djemed, man havde med den, at tjene som Havn for Fisseriet. Foruden denne Fejl, der er aldeles ojenlysig, hæfter der ved dette Havneanlæg en Mangel, som man ikke har været opmærksom paa, da man bestemte sig til at foretage dette Anlæg, og det er den, at der næppe er ført et saa indgaaende Tilhyn med dens Bygning, som der burde være ført, idet de Spundsvæge i Molerens Indre, der skulde forhindre, at Sandet vandrede Luft gennem Molerne og ind i Havnen, ikke have været byggede paa den fornødent betryggende Maade. Naar man staar paa Molen under en ganske almindelig Blæst, kan man se, hvorledes Dønningerne ude fra forplante sig gennem Molen ind i Havnen, og det godtgøres deraf tydelig, at Sandet kan vandre mellem de store Stene, aldeles uforstyrret ind i Havnen, fordi Tilhynet med Havnens Bygning ikke har været skarpt og indgaaende nok. Deraf er altsaa fulgt, at samtidigt med, at Sandet i det hele har lejret sig omkring Havnen udvendig, har det ogsaa fyldt den indvendig, og nu er den ubrugelig for Fisseriet. Jeg stønner ikke rettere, end at det er i overordentlig Grad nødvendigt, at dette Havneanlæg bringes i en for Fisserne brugelig Stand. Hele denne Kyst, omtrent fra Gilleleje til Hundested ind gennem Isefjord paa den ene Side med Rørvig og andre Fisserlejer paa den anden Side, er i høj Grad interesseret i, at denne Havn er i brugelig Stand. Den har tjent som Tilflugtshavn i Storm og har Betydning, ikke alene for Fisserne paa den østlige Side, men ogsaa for dem paa den vestlige Side, idet Fisserne ved nordlige og østlige Vinde ikke altid kunne søge Land ved deres egen Kyst, men bedst søge Land ved den modsatte Side, og Affættningen af deres Fisk er ofte ogsaa bedre fra den Side end fra den anden. Nu har jeg hørt et Argument fremsføre mod atter at gaa til store

Udgifter ved Ombygningen af Hundested Havn, og det var det, at Lynæs Havn kun laa i en Afstand af c. en Fjerdingvej fra Hundested. Det er ganske rigtigt, at paa Landingen langs Kysten er der ikke større Afstand, men skal man ad Fjorden fra Hundested til Lynæs, er Afstanden her over 2 Mil, idet en Barre, der kaldes Lynæs Sande, strækker sig fra Land omtrent 1 Mil ud i Fjorden, en Barre, der dammer sig ved, at Strømmene fra Rattegat og Isefjord mødes paa dette Sted, saa at selv den mindste Baad maa uden om den for at kunne naa Lynæs Havn, og derfor kan man ikke gøre Brug af den. Nu maa det indrømmes, at det er ikke ringe Beløb, der kunne siges at være gaaede tabt derved, at Hundested Havn er bleven ubrugelig efter saa faa Aars Forløb, men jeg kan ikke stønne rettere, end at Myndighederne have en saadan Del af Skylden for, at dette er gaaet saaledes, at der er en Forpligtelse for det offentlige til atter at komme hele denne Befolkning til Hjælp, som bor her omkring disse Kyster, saa at de kunne faa en Havn, de kunne bruge. Det er mig bekendt, at der foreligger et Projekt i denne Henseende, som netop tilsigter at faa Havnen til at ligge saaledes, at Strømmen kan passere imellem den egentlige Havn og Landet, ligesom Tilfældet er ved de bornholmste Havne. Hvorvidt dette Projekt er tilfredsstillende eller ej, skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig om. Jeg vilde anse det for meget ønskeligt, at denne Sag af de paagældende Autoriteter kan blive bearbejdet og forberedt paa en saadan Maade, at vi i denne Rigsdagsamling kunne komme til at afgøre det Spørgsmaal for atter at høre den hele ikke ubetydelige Befolkning nede paa disse Kyster den Hjælp, den aldeles afgjort trænger til. Hvad Baadehavnen ved Anholt angaar, skal jeg selvfølgelig ikke indvende noget mod Havnen i og for sig; men et Par enkelte Bemærkninger kan jeg ikke undlade at gøre, og det er da, at der blandt Fisserne er en meget stor Frygt for, at Fisseriet i disse Farvande er i Begreb med snart at kunne høre op, idet der findes efter en saadan Maalesfot med, hvad de kalde Damptrækkebaad, hvorved man opløjer Havbunden paa en saadan Maade, at Ynglen forstyrres i sin Udvikling, saa at det snart kan antages, at Fisseriet er saaledes ødelagt, at der ikke er meget for Fisserne at gøre mere. Det er muligt, at Fisserne, naar de anføre dette, kunne se for mørkt paa Sagen, men uden Grund er denne Frygt i hvert Fald ikke.

Efter at jeg har omtalt dette Spørgs-